

РЕШЕНИЕ

№ 7436

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6604** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 145 – 178, вр. чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Предмет на разглеждане е предявен от адвокат Л. Б., като пълномощник на Р. В. Д. иск от негово име, срещу Столична дирекция на вътрешните работи – МВР за обезщетяване на неимуществени вреди, оценени на 2 000 лева, заедно със законните лихви, считано от 16.06.2021 г., причинени от отменена от Софийски районен съд, НО, 111^{-ти} състав, с Решение 11013/17.11.2021 г. по Н.А.Х.Д № 11989/2021 г. ЗАПОВЕД ЗА ЗАДЪРЖАНЕ НА ЛИЦЕ, рег. № 228зз-743/16.06.2021 г.

В съдебното производство ищецът е представляван от упълномощения адвокат, който: поддържа исковата молба; ангажира показания на свидетеля В. А. Д. – баща на ищеца, за доказване претенцията за неимуществени вреди; претендира възстановяване на направените разноси за настоящото производство, за които не представя списък.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт оспорва изцяло исковата молба, като неоснователна и недоказана, вкл. искането за присъждане на лихви върху обезщетението, за което е представил и писмен отговор. Счита, че: ищецът не доказва да е претърпял вреди и не е налице причинно-следствена връзка между отменената заповед и твърдените вреди; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на исковата молба, като недоказана или за присъждане на обезщетение в по – нисък

размер.

Съдът изиска от СРС и съответно присъедини към доказателствата по настоящото дело Н.А.Х.Д № 11898/2021 г., по описа на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази доводите на страните и доказателствата, приема следното.

От фактическа страна.

С влязло в законна сила на 19.03.2022 г. Решение № 11013/17.11.2021 г. по Н.А.Х.Д № 11989/2021 г. на СРС е отменена Заповед за задържане на лице, рег. № 228зз-743/16.06.2021 г., издадена от полицейски орган при 04 Районно управление – СДВР. По силата на тази заповед, видно от отразената в нея причина (съмнение за притежаване на НВ – наркотични вещества) Р. В. Д. е бил задържан на 16.06.2021 г. в 21.40 часа от полицейски орган, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи. Освободен е на 17.06.2021 г., в 11, 20 часа. Задържането е осъществено в помещение на предварителния арест на 04 РУ-СДВР и е продължило около 13 часа и 40 мин.

С отмяната на Заповед за задържане на лице, рег. № 228зз-743/16.06.2021 г. за ищеца Р. В. Д. е възникнало правно основание да претендира от СДВР обезщетение за причинени неимуществени вреди. В исковата молба неимуществените вреди са обосновани с: липсата на причина за задържането, поставила го „в положение на неясното за какво е задържан; срам, предвид обстоятелството, че баща му В. Д. е разбрал за задържането и е трябвало да го уверява, че не е извършил престъпление; задържането допринесло за проблемни отношения между двамата – загуба на доверие, накарняване доброто име сред приятели, с които бил в близки отношения; продължителен период от време бил под напрежение, вследствие задържането – страдал от безсъние, постоянна напрегнатост, главоболие и световъртеж; затворил се в себе си и не излизал навън, притеснен, че срещу него ще има нови полицейски репресии; страхувал се, когато види полицейски служители и се притеснявал, че го следят; задържането се отразило и на отношенията му с роднини; условията в ареста били неприятни – бълхи, хлебарки, викове и кръсъци на други задържани; през нощта в килията бил вкаран „агресивен мъж“, когото разпознал като С. К. – известен от интернет; след като „се изплашил много за здравето си помолил да бъде преместен и бил преместен в друга килия.

От правна страна.

Настоящият решаващ състав на Административен съд София – град намира така предявения иск за обезщетяване на неимуществени вреди, за частично основателен и доказан.

Исковете, с претенция за обезщетяване на вреди, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на Глава единадесета АПК (чл. 203, ал. 1, ал. 2), а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Член 1 от ЗОДОВ постановява, че Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните предпоставки, които да са в съотношение на кумулативност, а

именно: административен акт, отменен по надлежния ред като незаконосъобразен (в случая - Заповед за задържане на лице, рег. № 2283з-743/16.06.2021 г.); причинена вреда; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

По делото е прието, без да е оспорено от страна на адвоката – пълномощник представената от юриконсулта на СДВР справка от Автоматизираната информационна система на МВР, касаеща ищеца Р. В. Д.. Видно от справката, за същия са въведени данни за множество полицейски регистрации за „неразрешена дейност с високорискови наркотични вещества и др“, за предварителни задържания под стража, за 72 часа, за образувани досъдебни производства, за повдигнати обвинения, за одобрено от Софийски градски съд, по НАХД № 3150/2021 г. споразумение с Прокуратурата. Тези данни сочат на т. нар. „обременено съдебно минало“ на ищеца. Процесната Заповед за задържане на лице, рег. № 2283з-743/16.06.2021 г. е отменена от състава на СРС поради липса на „фактически констатации, които да мотивират полицейския служител да задържи лицето“.

Свидетелските показания на бащата на ищеца – В. А. Д. настоящият съдебен състав преценява като пристрастни, неспомагащи да установят и докажат твърдяното от ищеца и дефинирано по – горе негово психическо и емоционално състояние, през периода от време, непосредствено след задържането му на 16.06.2021 г. Каза се за наличните данни, за множество други случаи, при които ищецът е бил обект на полицейско внимание (задържане, разследване), с оглед на което не може да бъдат кредитирани в полза на доказване неимуществени вреди показанията за бащата за това, че синът му: „след арестуването не станал много добър син“; след процесното „арестуване“ преди две години синът „престанал да говори, да комуникира, станал раздразнителен, престанал да говори по телефона, даже не искал да излиза навън от страх; раздразнителността продължавала и в момента. Самият свидетел съобщава за задържане на ищеца „и в друг случай – пушене на марихуана“. Твърденията за раздразнителност и затруднена комуникация с бащата не може да бъдат съотнесени, именно към периода след осъщественото на 16.06.2021 г. задържане на Р. Д.. От друга страна изложените в исковата молба твърдения за: накърняване доброто име сред приятели, с които бил в близки отношения; напрежение през продължителен период от време, вследствие задържането – безсъние, постоянна напрегнатост, главоболие и световъртеж се явяват недоказани, защото в тази връзка ищецът не ангажира каквито и да е писмени и/или гласни доказателства. Същото се отнася и до твърденията за „затвореност в себе си“, влошаване отношенията с роднини (неконкретизирани); условията в арестното помещение и пребиваване в една килия със С. К..

Като съобразява гореизложеното Съдът приема за несъмнено (доказано, по подразбиране), че: самото задържане на ищеца Р. В. Д. и престоят му в помещение за предварително задържане (арест), са създали у него негативни усещания (битов дискомфорт, обичайни притеснения от последващи действия за осъществяване на наказателна репресия, предвид наличните предишни случаи). Такива неблагоприятни емоции би изпитал в по – голяма степен всеки, неосъждан човек, който преди това не е бил обект на подобни полицейски действия. Ищецът не установи и не доказа, посредством други гласни и/или писмени доказателства - медицински документи, документи, доказващи настъпване на неблагоприятни за него последици, по – големи от признатите по – горе (битов дискомфорт, обичайни притеснения от последващи действия за осъществяване на наказателна репресия). Обезщетение за

неимуществени вреди се дължи за конкретно претърпени физически болки и психически страдания, които следва да са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните действия на административен орган, обективирани (както е в случая) в индивидуален административен акт. В процесния случай, за да определи справедлив размер на обезщетението (чл. 52 ЗЗД) Съдът съобрази гласните доказателства (коментирани по – горе), както и другите, релевантни факти и обстоятелства за недоказаност на претенцията, приемайки, че тя се явява основателна и доказана, за размер от 500 лв. (петстотин лева). За останалата част, до претендирания размер от 2 000 лева исковата молба е неоснователна и недоказана.

Предвид т. 4 от ТР № 3/22.04.2005 г. на ВКС, ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи дължи да заплати сумата от 500 лева, заедно със законната лихва, считано обаче от датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена Заповед за задържане на лице, рег. № 228зз-743/16.06.2021 г., т.е. – от 19.03.2022 г., а не от датата на издаване отменената заповед – 16.06.2021 г., както претендира ищецът.

Изходът на съдебния спор е основание (чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ) ответникът да бъде осъден да възстанови на ищеца заплатеното от него възнаграждение за адвокат, но съразмерно на уважената част от иска, а именно – 112, 50 лева, както и внесената държавна такса от 10 лева. Заявеното от ответника възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК, с оглед чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е неоснователно. Основателно, предвид отхвърлената част от исковата молба се явява и искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определя (чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ) в размер на 100 лв. (сто лева).

Водим от горните съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, чл. 10, ал. 3, ал. 4 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи - МВР да заплати на Р. В. Д. – ЕГН: [ЕГН] обезщетение за неимуществени вреди, в размер на 500 лв. (петстотин лева), причинени му от незаконосъобразна Заповед за задържане на лице, рег. № 228зз-743/16.06.2021 г., издадена от полицейски орган при 04 РУ – СДВР, заедно със законните лихви, считано от 19.03.2022 г., до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан предявения от Р. В. Д., срещу Столична дирекция на вътрешните работи - МВР иск за неимуществени вреди, за размера над 500 лева, до претендирания размер от 2 000 лева

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да възстанови на Р. В. Д. – ЕГН: [ЕГН] разносните за водене на настоящото дело и заплатеното от него възнаграждение за адвокат, съразмерно на уважената част от исковата молба, в размер на общо 122, 50 лв. (сто и двадесет и два лева и 50 ст.).

ОСЪЖДА Р. В. Д. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – МВР юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от иска, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: